

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/16/2015
Identifikačné číslo spisu:	3712010048
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3712010048.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného D. pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. mája 2015 v Bratislave dovolanie obvineného D., podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ľubomíry Galbavej, advokátky Advokátskej kancelárie BONA FIDE, s. r. o. so sídlom na adrese ulica A. Sládkoviča 604/41, Beluša, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júna 2012 sp. zn. 2 To 61/2012 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo 17. apríla 2012 sp. zn. 2 T 21/2012 bol obvinený D., spolu s obvineným G., uznaný za vinného zo spolupáchateľstva zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 20, § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej predchádzajúcej dohode dňa 25.9.2011 v čase okolo 02.00 hod. v D., na Z., za autobusovým nástupišťom, vo vzdialenosti cca 15 metrov od vchodu na tenisové kurty, spôsobili poruchu osemstožilového telekomunikačného kábla, vedúceho od Hlavnej pošty D. do budovy telekomunikačnej ústredne v priemyselnej zóne areálu bývalých Považských strojární a.s. Považská Bystrica, tým spôsobom, že obžalovaný 2) D., pátkou na kov, prinesenou obžalovaným 1) G., prerezal osemstožilový telekomunikačný kábel typu TCEKPFLE 200XN, umiestnený pri teplovodnom potrubí, vo výške cca 2,5 metra od zeme, čím prerušili telekomunikačné spojenie, internetové spojenie a zabezpečovacie spojenie ochrany objektov v priemyselnej zóne areálu bývalých Považských strojární, a.s. Považská Bystrica, ako aj u minimálne 6 podnikateľských subjektov, čím prenajímateľovi kábla Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, spôsobili škodu vo výške 447,44 Eur.

Za to bol obvinenému D. uložený podľa § 286 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. okresný súd tomuto obvinenému uložil aj ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obom obvineným bola uložená povinnosť solidárne nahradiť škodu poškodenej spoločnosti Slovak Telekom, a. s., Karadžičova 10, Bratislava vo výške 447,44 Eur.

Odvolanie, ktoré proti tomuto rozsudku podal obvinený D., bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júna 2012 sp. zn. 2 To 61/2012 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený D. prostredníctvom ustanovenej obhajkyne dovolanie, v ktorom uviedol, že napriek tomu, že bol ustanoveným obhajcom oboznámený s dôvodmi, ktoré zákon taxatívne v § 371 Tr. por. vymenováva ako dôvody, pre ktoré je možné podať dovolanie a zároveň bol upozornený na možnosť postupu dovolacieho súdu v zmysle § 382 Tr. por., je toho názoru, že jeho dovolanie je dôvodné a uplatňuje v ňom dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa jeho názoru, konajúce sudy nesprávne subsumovali konanie, za ktoré bol odsúdený, pod ustanovenie § 286 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keď v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu odsudzujúceho rozsudku, sa sudy nevysporiadali s jeho námietkou, že v danom prípade absentuje preukázanie úmyslu poškodiť alebo ohroziť prevádzku všeobecne prospešného zariadenia tak, ako to predpokladá ustanovenie § 286 Tr. zák.

Obvinený tvrdil, že nemal vedomosť o tom, na aký účel sa kábel používa a že aj z výpovedí spoluobvineného M. vyplynulo, že jeho úmysel od začiatku smeroval k odcudzeniu a spežatiu kábla, o ktorom sa mylne domnieval, že je medený, pričom na účel odrezania kábla si sám zadovážil pílkou. Keďže z obsahu výpovedí obvineného 1) G., je zrejmé, že nemal vedomosť o tom, že sa jedná o telekomunikačný kábel, v dôsledku toho konanie ani jedného z obvinených nemá znaky úmyselného zavinenia vo vzťahu k zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia v zmysle § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prípadne malo byť posudzované v zmysle § 288 Tr. zák. ako konanie z nedbanlivosti.

Obvinený D. ďalej v dovolaní tvrdil, že on sám sa žiadnym spôsobom na rezaní kábla nepodieľal a k záveru, že pílkou prinesenou obvineným 1) G. on prerezal osemstožilový telekomunikačný kábel, dospel súd len na základe tvrdenia obvineného 1), keď táto skutočnosť nebola preukázaná, resp. podporená žiadnym hodnoverným dôkazom. Neexistujú priame dôkazy a nepriame dôkazy, netvorili uzavretý okruh dôkazov, ktoré by nepochybne potvrdzovali jeho vinu.

Napokon sa obvinený zaoberal otázkou omylu v trestnom práve dotýkajúceho sa skutkových okolností, ak sa páchatelovo vnímanie alebo jeho predstavy nezhodujú so skutočnosťou, čo vylučuje trestnú zodpovednosť páchatela za úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov sa obvinený D. domáhal, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie, ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Považská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného D. sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici. Uviedla v ňom, že skutok, pre ktorý bol obvinený uznaný za vinného, bol správne právne kvalifikovaný.

Zaoberala sa formami úmyselného zavinenia, poukázala na to, kedy ide o priamy a kedy o nepriamy úmysel a v konkrétnom prípade upriamila pozornosť na vzdelanie a povolanie obvinených, že sú povoláním elektrikári, a teda, aj keď primárny motív mohlo byť odcudzenie kábla, vzhľadom na povolanie obvinených a na miesto, kde sa daný kábel nachádzal, obvinení boli uzrozmnení s tým, že kábel môže byť funkčný, že môže byť pod elektrickým prúdom a že môžu spôsobiť následok predpokladaný trestným činom, pre ktorý boli žalovaní.

V ďalšej časti vyjadrenia sa prokurátorka zaoberala neprípustnosťou preskúmania skutkových zistení v rámci dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a poukázala na to, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Keďže podľa nej nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., navrhla dovolanie obvineného D. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania, o ktoré ho obvinený opiera.

Ak sudy nižšieho stupňa v predmetnej veci uzavreli skutkový stav tak, že obvinený D. spoločným konaním so spoluobvineným F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode, spôsobom uvedeným v skutkovej vete, spôsobili poruchu osemstožilového telekomunikačného kábla a prerušili tak telekomunikačné spojenie, internetové spojenie a zabezpečovacie spojenie ochrany objektov v areáli bývalých Považských strojární, a. s. Považská Bystrica, treba vychádzať z tohto skutkového stavu a nemožno na ňom nič meniť, lebo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. to zakazuje.

Podotknúť treba, že súčasťou skutkových zistení je aj otázka subjektívnej stránky trestného činu, teda v danom prípade úmyselného zavinenia vo vzťahu k ohrozeniu prevádzky verejného telekomunikačného zariadenia, ktoré v každom prípade treba dokazovať, pričom ak sudy prvého a druhého stupňa zistili, že vykonané dôkazy preukazujú naplnenie úmyslu ohrozenia prevádzky verejného telekomunikačného zariadenia, nemožno na tom nič v dovolacom konaní meniť.

O uzrozmnení obvineného D. L. o tom, že vedel, že môže ohroziť prevádzku verejného telekomunikačného zariadenia svedčia práve okolnosti, kde bol kábel umiestnený, aký to bol kábel, že spoluobvinený G. uvádzal, že on sám sa obával prerezávať kábel z toho dôvodu, že by mohol byť pod elektrickým prúdom a usvedčoval obvineného D., že on sa napriek tomu podujal kábel prerezať, pričom bolo zistené, že práve obvinený D. je vyučeným elektrikárom.

Pravdou však ostáva, že v odôvodnení svojich rozhodnutí sa sudy mohli bližšie zaoberať formou zavinenia vo vzťahu k ťažšiemu následku spôsobenému konaním predpokladaným v odseku 1 § 286 Tr. zák., avšak tu treba upriamiť pozornosť na ustanovenie § 18 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého na priťažujúcu okolnosť alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, sa prihliadne, ak ide o ťažší následok aj vtedy, keď ho páchatel zavinil z nedbanlivosti, ak tento zákon nevyžaduje aj v tomto prípade zavinenie úmyselne.

Podľa § 286 ods. 1 Tr. zák. ide o prečin, ktorý je ohrozovacím deliktom a postačuje aj len ohrozenie, napr. ako v danom prípade prevádzky verejného telekomunikačného zariadenia. V odseku 2 § 286 ide už o poruchový delikt, ale toto ustanovenie neuvádza priamo, že spôsobenie poruchy prevádzky všeobecne prospešného zariadenia musí byť úmyselné, teda v zmysle § 18 písm. a/ Tr. zák. postačuje aj zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 11 ods. 2 Tr. zák. o zločin ide aj vtedy, ak v prísnejšej skutkovej podstate prečinu spáchaného úmyselne je ustanovená horná hranica trestnej sadzby prevyšujúca päť rokov.

Obvinený však svoje argumenty, že jeho konanie by malo byť inak právne kvalifikované, a síce ako miernejší trestný čin podľa § 288 Tr. zák., ktorý predpokladá ohrozenie prevádzky všeobecne prospešného zariadenia z nedbanlivosti, odvodzuje od iného skutkového stavu, nie toho, ktorý

považovali za preukázaný obidva súdy nižšieho stupňa.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezisťuje nesprávne právne posúdenie zisteného skutku ani nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia v rozhodnutiach súdov nižších stupňov, dovolanie obvineného D. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo bolo zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.